ਗੁਨਾਸੇਕਰਨ

ਬਨਾਮ

ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੈਸ਼ਨਲ
ਹਾਈਵੇਅ ਅਤੇ ਹੋਰ।
(2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4946)
ਅਗਸਤ 24, 2021

[ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ ਅਤੇ ਐਸ. ਰਵਿੰਦਰ ਭੱਟ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ ਨਿਯੰਤਰਣ (ਭੂਮੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰੈਫਿਕ) ਐਕਟ, 2002 – ਐਸ.26 – ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ, 2001 – ਧਾਰਾ 28 (2)(iii) – ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ, 1956 – ਐਸ.5 – ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 'ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ' ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਰਾਜ ਐਕਟ 2001 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 (2) (iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਰਾਜ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਉਕਤ ਕਬਜ਼ੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ - ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਰਾਜ ਐਕਟ 2001 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ - ਹੈਲਡ: 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ - ਉਚਿਤ ਐਕਟ 2002 ਦਾ ਐਕਟ ਹੈ - ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜੋ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ 2001 ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਸਨ - ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੇ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

ਆਯੋਜਿਤ **1. ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ ਕੰਟਰੋਲ (ਲੈਂਡ ਐਂਡ ਟ੍ਰੈਫਿਕ) ਐਕਟ, 2002 ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ,**

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨ 2002 ਦਾ ਐਕਟ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਜੋ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਨਾਹ ਮੰਗਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 26 ਜੋ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 12] [1159-ਸੀ-ਈ]

2. ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਐਕਟ, 2001 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਆਰਾਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਕ ਆਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ। ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੇ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਾਰਟਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 13] [1159-ਈ-ਜੀ]

3. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 26 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਥਾਰਟੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਹਾਈਵੇ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਹਾਈਵੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 14] [1159- ਐੱਚ; 1160-ਏ-ਬੀ]

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4946.

ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜਸਟਿਸ ਦੇ 29.04.2021 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਮਦੁਰਈ ਬੈਂਚ ਨੇ 2020 ਦੇ ਡਬਲਯੂਪੀ ਐਮਡੀ ਨੰਬਰ 19322 ਵਿੱਚ।

ਨਾਲ

2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4947, 4948 ਅਤੇ 4949।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਬੀ ਕਰੁਣਾਕਰਨ, ਐਮ ਸਰਵਾਨਨ, ਜਗਦੀਸ਼ਾ ਪਾਂਡੀਅਨ, ਅਨਿਰੁਧ ਜੇ, ਜੀ ਸੰਜੇ, ਅਨੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਵਸਥੀ, ਐਸ ਗੌਤਮਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਡਾ. ਜੋਸਫ ਅਰਸਤੂ ਐਸ., ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਿਪੁਲ ਸਵਾਤੀ ਕੁਮਾਰੀ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ।

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.

ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ।

(1) ਡਾ. ਜੋਸਫ ਅਰਸਤੂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4948 (2021 ਦੇ ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 12587 ਅਤੇ 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4949 (2021 ਦੇ ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 12947 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ) ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨੋਟਿਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(2) ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟਿਸਾਂ 'ਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੈਰਾ 15 ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:

> "15. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਹਫਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ। ਕੋਈ ਖ਼ਰਚਾ ਨਹੀਂ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜੁੜੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਿਵਾਦ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਕੀਰਣ ਕੰਪਾਸ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 'ਨੈਸ਼ਨਲ ਹਾਈਵੇਅ' ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ, 2001 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 (2) (2) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਐਕਟ, 2001 ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ

ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 2013 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਐਕਟ, 2001 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੜਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸੜਕ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਾਜਮਾਰਗ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ ਵਿੰਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸੜਕ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਾਜਮਾਰਗ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ ਵਿੰਗ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਹਾਈਵੇਅ 'ਤੇ 326 ਨਾਜਾਇਜ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਰਵੇਖਣ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਸਿਰਫ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਸਿਵਾਏ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ ਕਰੁਣਾਕਰਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

(4) ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹੇ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਰਾਜ ਐਕਟ, 2001 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਇਦ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(5) ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰਾਜ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ '1956 ਦਾ ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, ਜਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਪਾਇਆ ਹੈ।

(6) ਜੇ ਅਸੀਂ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢਾਂਚੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ, ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ:

> 5. ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ- ਸਾਰੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ; ਪਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਜਾਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇ ਕੋਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
>
> ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਧਾਰਾ 5 ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਜੇ ਮਾਮਲੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਕਤੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਹਟਾਉਣ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 5 ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਹੀ ਮੁਰੰਮਤ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਜ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਇਹ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਜਾਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਸਾਲ 2002 ਵਿੱਚ, ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ ◌ਾਂ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ (ਭੂਮੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰੈਫਿਕ) ਐਕਟ, 2002 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪਤਾ ਲਈ '2002 ਦਾ ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਹੇਠਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ:

> 1. ਇਸ ਸਮੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗਂ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ, 1956 ਅਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਹਾਈਵੇਅ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ, 1988 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ

ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ / ਜਾਂ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਾਹਨਾਂ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਦੀਆਂ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਹਾਈਵੇਅ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਰਾਹੀਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪਣੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ।

2. ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੜਕ ਕਿਨਾਰੇ ਅਣਚਾਹੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਕਬਜ਼ੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗੇ, ਅਤੇ ਅਕਸਰ, ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ. ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਆਵਾਜਾਈ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵਿਗੜਦੇ ਪੱਧਰ ਬਾਰੇ ਵਿਆਪਕ ਆਲੋਚਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

3. ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੁਕਾਨਾਂ, ਹੋਟਲ, ਚਾਹ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ, ਮੁਰੰਮਤ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ, ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ, ਭਾਰ ਪੁਲ, ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

4. ਹਾਈਵੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਹੁੰਚ ਸੜਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਓਵਰਲੋਡਿੰਗ, ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ, ਬਾਲਣ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ, ਘੱਟ ਗਤੀ, ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੀਆਂ ਉੱਚ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਸਥਿਤੀਆਂ ਕਾਰਨ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਪੁਲਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈਵੇਅ ਅਕਸਰ ਉਪਯੋਗੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ 'ਤੇ ਆਵਾਜਾਈ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਈਵੇਅ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(8) ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਰਾਜਮਾਰਗ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

3. ਹਾਈਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ- (1) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ,

(ਏ) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਮਕਸਦਾਂ ਲਈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਏਗੀ; ਅਤੇ

(ਬੀ) ਹਾਈਵੇਅ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰੋ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਾਂ ਹਾਈਵੇ ਦੀ ਲੰਬਾਈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਾਈਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਈਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਏਗਾ।

(2) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਹਾਈਵੇਅ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਹਾਈਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(3) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਹਾਈਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਭਾਏਗਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

(9) ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਹਾਈਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ:

4. ਹਾਈਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜ- ਇੱਕ ਹਾਈਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਏਗਾ ਜੋ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

(10) ਅਧਿਆਇ III ਹਾਈਵੇਅ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਾਈਵੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈਵੇਅ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਈਵੇਅ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਰੇਨ ਰਾਹੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਿਕਾਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ।

(11) ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਹਟਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ 26 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

(1) ਜਿੱਥੇ ਹਾਈਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਰਮਿਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਪਰਮਿਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੋ ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਹਾਈਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਪਰਮਿਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹਾਈਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹਾਈਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਿਆਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹਾਈਵੇਅ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਜਦੋਂ, ਹਾਈਵੇਅ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹਾਈਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈਵੇਅ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਜਿਹੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈਵੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।

(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈਵੇਅ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿੰਨੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੇਗੀ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈਵੇਅ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੋਂ ਸੰਖੇਪ ਬੇਦਖ਼ਲ ਕਰਨਾ।

(4) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਾਂ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(5) ਜਿੱਥੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(6) ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈਵੇਅ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈਵੇਅ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਈਵੇਅ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਏਗਾ ਜੋ ਕਿ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਇਸ ਦੀ ਲਾਗਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਜਿਹੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.

(7) ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹਾਈਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹਾਈਵੇਅ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ?

(ਏ) ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਨਾ-

(i) ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ; ਜਾਂ

(ii) ਅਸਥਾਈ ਸਟਾਲ, ਕਿਓਸਕ, ਬੂਥ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਕਾਨ ਰਾਹੀਂ,

(ਬੀ) ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਉਸਾਰੀ, ਚਾਹੇ

ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਸਥਾਈ, ਜਾਂ

(ਸੀ) ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਾ

ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਸ਼ੀਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਡਿਵਾਈਸ ਦਾ,

ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਹਾਈਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਾਜਬ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(8) ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇ ਹਾਈਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈਵੇਅ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਾ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ ਕਿ

(ਏ) ਹਾਈਵੇਅ 'ਤੇ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਹਾਈਵੇਅ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ,

ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਹਾਈਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਖੰਡ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲਾਗਤ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਹਟਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕਾ।

(9) ਹਾਈਵੇਅ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 (1908 ਦਾ 5) ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ: -

(ਏ) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਕੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ;

(ਬੀ) ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਲੋੜ;

(ਸੀ) ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ

(ਡੀ) ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਧਾਰਾ 193 ਅਤੇ 228 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 196 (1860 ਦਾ 45) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 195 ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਅਧਿਆਇ XXVI ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, 1973 (1974 ਦਾ 2)।

(12) ਧਾਰਾ 26 ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨ 2002 ਦਾ ਐਕਟ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਜੋ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਨਾਹ ਮੰਗਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 26 ਜੋ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਐਕਟ, 2001 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਆਰਾਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਕ ਆਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ। ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੇ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਾਰਟਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(14) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ ਉਹ ਧਾਰਾ 26 ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ

ਧਾਰਾ 26 ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਹਾਈਵੇ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਹਾਈਵੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

